

Interrupted Aisa Rashid

May 18 – 23, 2018
Electric Room 35/50 (Dastan:Outside Projects)
Ghalamchi Dead End, Opposite Azad University,
Felestin Street North, Tehran, Iran
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastanoutside

—وقفه—

آیسا رشید

۲۸ اردیبهشت تا ۲ خرداد ۱۳۹۷
اتاق برق ۳۵/۵۰ (پروژه‌های بیرون از دستان)
تهران، خیابان فلسطین شمالی، بین بزرگمهر و انقلاب،
روبه‌روی دانشکده‌ی هنر و معماری دانشگاه آزاد، بن‌بست قلم‌چی
وبسایت <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام @dastanoutside

دستان نمایش آیسا رشید را با عنوان «وقفه» در اتاق برق اعلام می‌کند. این نمایش در روز ۲۸ اردیبهشت ۱۳۹۷ افتتاح و تا ۲ خرداد ادامه خواهد داشت.

آیسا رشید (م. ۱۳۶۴، تهران) دانش‌آموخته‌ی مجسمه‌سازی از دانشگاه هنر تهران است. او که در آثارش از رسانه‌های مختلفی همچون نوشتن، عکاسی و حجم استفاده می‌کند، برای روایت‌گری بستری می‌سازد و هر رسانه را به‌مثابه کاغذی سفید می‌بیند. از مهم‌ترین منابع الهام مجموعه‌ی «لحظات موردانتظار» (که «وقفه» جزئی از آن است) استفاده‌ی دائمی این هنرمند از رسانه‌ی عکاسی بوده است. او درباره‌ی این مسئله می‌گوید: «آشنایی من با عکاسی دنیای تازه‌ای از قصه‌گویی را پیش رویم قرار داد. نقطه‌ی شروع عکاسی، نه سفید کاغذ، که هرج‌ومرج دنیایی بود که باید در قاب دوربین از حتمش می‌کاستم تا داستانم را در یک لحظه روایت کنم.»

تمرکز او بر عکاسی منجر به تمرکز بر ساخت لحظه‌ای جداکننده — «هرج‌ومرج*» میان گذشته و آینده — در آثار حجم او شد. در عین حال، این رویکرد باعث شد تا هر یک از «فریم‌ها»، با کم‌ترین عناصر، بیشینه‌ی روایت‌گری را داشته باشند. مجموعه‌ی «لحظات موردانتظار» تلاشی برای ایجاد تجربه‌ای از شیوه‌های مختلف روایت لحظه‌ای از داستان است. آثار این مجموعه که شباهتی به «بازسازی» دارند، دارای ساختاری «صحنه‌ای» هستند. هنرمند یک صحنه را خلق کرده، بازیگران و قهرمانان آن را بدون حضور خودشان جایگذاری می‌کند تا اثر ناپدیدشدن آنی آن‌ها را به‌نمایش بگذارد.

در «وقفه»، به‌جای مشاهده‌ی روابط یا اندرکنش‌های شخصیت‌ها، تأثیر غیاب آن‌ها را در شکافی مقطعی از زمان می‌بینیم. اشاره‌ی هنرمند به جمله‌ی آغازین رمان «محاکمه» (فرانتس کافکا، ۱۹۲۵) و دستگیری ناگهانی قهرمان داستان، که مرتکب هیچ خطای جدی‌ای نشده، از همین جهت است. گویی شخصیت‌های سکوی صحنه‌پردازی شده‌ی هنرمند، ناگهان ناپدید شده‌اند، اما این غیاب هم‌چون حذف‌کردن عناصر انسانی از نمایش‌نامه‌ای پرازدحام صورت گرفته است. در عین حال، این اثر ارجاعی ضمنی به «جشن تولد» (هرولد پینتر، ۱۹۵۷) در راستای اشاره به سیال و نامشخص بودن عنصر زمان، ابهام‌آفرینی در مکان و شخصیت‌پردازی، و در نهایت نامعلوم بودن هرنوع ارجاعات زبانی است.

* ریشه‌ی واژه‌ی «خائوس» (chaos) در زبان انگلیسی به شکل فرانسوی/لاتین آن در اواخر قرن ۱۵ میلادی به‌معنای «شکافی که در حال بازشدن است» برمی‌گردد که خود ریشه‌ی یونانی به معنای «شکاف بزرگ» و «پوچی» دارد.

Dastan is pleased to announce "Interrupted", a presentation by Aisa Rashid at Electric Room. The show will be open to public view from May 18 to May 23, 2018.

Aisa Rashid (b. 1985, Tehran, Iran) is a graduate of Sculpture from Tehran Art University. She uses a variety of media including writing, photography and three-dimensional work as a blank slate for practicing her narrative means of expression.

One of the main inspirations for "Expected Moments" —the series which "Interrupted" is part of— was the artist's continuous use of photography. She explains: "When I first started taking photos, I felt entering a new realm of possibilities for story-telling. The starting point of photography is not a blank paper but the chaos that I need to reduce into the camera's frame —to present my story in one moment."

Her focus on photography caused her to focus on dividing moments —the "chaos*" between the past and the future— in her three-dimensional pieces. Meanwhile, the same approach directed her to maximize her story-telling elements while keeping the represented objects at minimum.

"Expected Moments" is an effort for creating momentary narrative experiences through the use of different techniques. The works in this series are presented like 'recreations' and have a set-like appearance. The artist has created a 'set', arranging its actors without ever making them present, to depict the effect of their spontaneous disappearing.

In "Interrupted", the viewer encounters not the interactions between the characters, but the impact of their sudden absence in a rift in a cross-section of time. The artist's reference to the opening lines of "The Trial" (Franz Kafka, 1925) and the sudden arresting of the book's protagonist —who has not committed anything truly wrong— is towards the same objective. It is as if the characters of the artist's scene have evaporated, but this omission works like an unanticipated deletion of the actors in a busy play. An unassuming reference to "The Birthday Party" (Harold Pinter, 1957) carries implications of the fluidity and ambiguity of the elements of time, place, perspective and character, and the obscurity/absurdity of linguistic expressions.

* 'Chaos' etymology: late 15th century (denoting a gaping void or chasm) via French and Latin, from Greek khaos 'vast chasm, void'.

